

Sygn. akt II K 34/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 marca 2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Andrzej Haliński

Protokolant: staż. K. W.

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej G.-O. w G. – nie stawił się zawiadomiony prawidłowo po rozpoznaniu na posiedzeniu w dniu 09 marca 2016 r.

wniosku złożonego w trybie art. 335 § 1 kpk

w sprawie:

K. M., syna A. i E. z domu T., urodzonego w dniu (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 16.12.2015 r. w G. w sklepie (...) dokonał zaboru w celu przywłaszczenia cudzej rzeczy ruchomej w postaci dalmierza laserowego marki B. o wartości 498 zł, czym działał na szkodę (...) Sp. z o.o.

tj. o przestępstwo z art. 278 § 1 kk

I. oskarżonego K. M. uznaje za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, stanowiącego występki kwalifikowany z art. 278 § 1 kk, i za to na podstawie art. 278 § 1 kk wymierza oskarżonemu karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk, art. 70 § 1 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego w punkcie I wyroku kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesza na okres próby wynoszący 2 (dwa) lata;

III. na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazuje zwrócić K. K. dowód rzeczowy w postaci płyty CD z zapisem monitoringu, opisany w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycją 1 (karta 29 akt sprawy);

IV. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk i art. 1, art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego K. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130,00 zł (stu trzydziestu złotych) tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 60,00 zł (sześćdziesięciu złotych) tytułem opłaty.

Sygn. akt II K 34/16

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy, na podstawie art. 423 § 1a kpk ograniczając zakres uzasadnienia do części wyroku dotyczących rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu, orzeczonych wobec oskarżonego K. M., zważył co następuje:

Uznając oskarżonego K. M. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, kwalifikowanego z art. 278 § 1 kk, Sąd na podstawie art. 278 § 1 kk wymierzył oskarżonemu 3 miesięcy pozbawienia wolności, zgodną z wnioskiem złożonym przez Prokuratora w trybie art. 335 kpk. W ocenie Sądu wymierzona kara jest odpowiednia i stosownie do treści art. 53 § 1 kk jej rozmiar nie przekracza stopnia winy oskarżonego i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz pozwoleń na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych w odniesieniu do oskarżonego, jak również na spełnienie potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczność obciążającą przy określaniu sądowego wymiaru kary Sąd wziął pod uwagę sposób życia oskarżonego przed popełnieniem przestępstwa przypisanego mu w niniejszej sprawie, albowiem oskarżony jest osobą dwukrotnie karaną, w tym raz za podobne przestępstwo przeciwko mieniu (dane o karalności k. 34-36).

Okolicznościami łagodzącymi dotyczącymi sądowego wymiaru kary wymierzonej oskarżonemu są przyznanie się przez oskarżonego do winy oraz wyrażenie skruchy. Okolicznością łagodzącą jest jednak przede wszystkim stosunkowo niewysoka wartość mienia będącego przedmiotem kradzieży, jedynie nieznacznie przekraczającą granicę 1/4 minimalnego wynagrodzenia, od której należy mówić o przestępstwie kradzieży, nie zaś o wykroczeniu określonym w art. 119 § 1 kw. Okolicznością taką jest również to, iż pokrzywdzony odzyskał ukradzione mienie i ostatecznie nie poniósł na skutek czynu popełnionego przez oskarżonego szkody, co ma wpływ na ocenę skutków tego czynu i w konsekwencji na ocenę stopnia jego społecznej szkodliwości.

Przy uwzględnieniu powyższych okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu K. M. wskazaną wyżej karę. Podkreślić należy, iż przestępstwo z art. 278 § 1 kk jest zagrożone karą od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności, z uwagi na treść art. 37a kk można za nie wymierzyć również karę grzywny albo ograniczenia wolności. W ocenie Sądu wymierzenie tych ostatnich kar byłoby niewystarczające, a to z uwagi na uprzednią karalność oskarżonego na kary ograniczenia wolności, które, wobec powrotu oskarżonego do przestępstwa, okazały się nieskuteczne pod względem wychowawczym i w konsekwencji trudno przyjąć, aby kara taka albo rodzajowo łagodniejsza kara grzywny mogły się okazać skuteczne w niniejszej sprawie. Tym samym Sąd uznał za konieczne wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności, zaś ta została orzeczona w granicy minimalnego ustawowego zagrożenia i tym samym nie może być uznana za nadmiernie surową i niewspółmierną do charakteru popełnionego przez oskarżonego czynu i stopnia jego winy.

Analizując przesłanki określone w art. 69 § 1 i 2 kk Sąd doszedł do wniosku, iż dotychczasowy tryb życia i warunki osobiste oskarżonego K. M., nawet pomimo jego uprzedniej karalności, przemawiają za uznaniem, że pomimo niewykonania orzeczonej kary pozbawienia wolności oskarżony będzie przestrzegał porządku prawnego i nie powróci na drogę przestępstwa. Zdaniem Sądu prognoza kryminologiczna względem oskarżonego jest pozytywna i należy uznać, że nie powróci on na drogę przestępstwa i będzie przestrzegał porządku prawnego. Wprawdzie oskarżony był uprzednio karany, jednak wyroki skazujące zapadły kilka lat temu, w 2012 r., i od tamtego czasu, poza czynem przypisanym mu w niniejszej sprawie, oskarżony nie naruszał porządku prawnego, co potwierdza pozytywną prognozę kryminologiczną wobec jego osoby.

W związku z tym Sąd wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego K. M. kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił, zgodnie z treścią wniosku złożonego w trybie art. 335 kpk, na okres próby wynoszący 2 lata, uznając, że okres próby w takim wymiarze jest wystarczający dla przeprowadzenia właściwej kontroli zachowania oskarżonego pod kątem tego, czy będzie on przestrzegał porządku prawnego i nie powróci na drogę przestępstwa. Należy przy tym dodać, iż nie zachodzi negatywna przesłanka do zastosowania omawianego środka probacyjnego określona w art. 69 § 1 kk, albowiem K. M. w czasie popełnienia przestępstwa przypisanego mu w niniejszej sprawie był wprawdzie uprzednio skazany, jednakże nie na karę pozbawienia wolności.

W tym miejscu należy natomiast wskazać, iż Sąd pomimo zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności i braku orzeczenia środka karnego z obrazą art. 72 § 1 kk nie zastosował wobec oskarżonego żadnego z zobowiązań określonych w tym przepisie, pomimo że jest to obligatoryjne, w tym zakresie powtarzając zresztą uchybienie zawarte

we wniosku Prokuratora złożonym w trybie art. 335 kpk. Uchybienie to może jednak zostać naprawione jedynie w drodze ewentualnej zmiany orzeczenia przez Sąd drugiej instancji.

Ponadto Sąd orzekł w przedmiocie zabezpieczonego w toku postępowania dowodu rzeczowego i na podstawie art. 230 § 2 kpk nakazał zwrócić K. K. jako osobie uprawnionej dowód rzeczowy w postaci płyty CD z zapisem monitoringu, opisany w wykazie dowodów rzeczowych nr (...) pod pozycją 1 (karta 29 akt sprawy).

Orzekając w kwestii kosztów procesu Sąd, wobec wydania wyroku skazującego, na podstawie stosownych przepisów zasądził od oskarżonego K. M. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 130,00 zł tytułem kosztów sądowych, w tym kwotę 60,00 zł tytułem opłaty (jej wysokość wynika z treści art. 2 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973 r. o opłatach w sprawach karnych). Na pozostałą część kosztów składają się wydatki poniesione przez Skarb Państwa w toku postępowania przygotowawczego i sądowego, związane z ryczałtem pocztowym i kosztami uzyskania danych o karalności oskarżonego.